

Op i øvrigt: Hvordan vil ministeren sikre, at det kun bliver nogle få?

(Kort bemærkning).

Økonomi- og erhvervsministeren (Bendt Bendtsen):

Der kan jo ikke gives garantier for, hvor mange boliger der vil blive solgt i den enkelte afdeling, men når vi hører hr. Keld Albrechtsen, er der ingen pensionister, som bor i det almene byggeri, der har råd, og når vi hører fru Lissa Mathiasen, kan vi risikere, at det hele bliver solgt.

Der bliver spurgt: Hvad nu hvis alle boligerne i det, vi betegner som en ghetto, bliver solgt. Jeg kan ikke give nogen garantier, men jeg er nødt til at sige, at jeg ikke tror, der er nogen i dette Folketing, som kan forestille sig, at i de problemområder, som bl.a. er udpeget i regeringens ghettoplan, bliver alle lejlighederne solgt. Men hvis man kan få nogle af de ressourcestærke beboere til at blive de steder, de flygter fra i dag, synes jeg, det er godt.

Hr. Keld Albrechtsen beskylder mig for at ekspropriere. Jeg får skyld for det hele, men jeg er nødt til at sige, at det må jeg jo tage til mig.

Tredje næstformand (Kaj Ikast):

Hr. Niels Helveg Petersen som ordfører.

Niels Helveg Petersen (RV):

Lad mig allerførst gøre den bemærkning – specielt til hr. Freddie H. Madsen – at på vegne af min egen og 10.000 andre terriere må jeg tage afstand fra den måde at bevæge sig på, som hr. Freddie H. Madsen beskyldte terriere for.

Det Radikale Venstre og jeg selv var skeptiske ved førstebehandlingen af dette forslag, og min skepsis er ikke blevet mindre, men større. Høringen, som blev afholdt, viste jo også, at der er meget bred modstand.

Fru Ebdrup hæftede sig glad ved, at der dog er en embedsmand fra Århus Kommune, der har sagt, at hvis muligheden fandtes, ville man da også se på ordningen og se, om man kunne udnytte den. Ja, men det er vel også en kommunes pligt at se på lovgivningen og vurdere, hvordan man kan forholde sig til den. Men resten var kritiske, ikke mindst – og det er bemærkelsesværdigt – Byggesocietetet, som vist næppe kan beskyldes for at pleje særlige ideologiske interesser, men så på det rent praktiske.

Det Radikale Venstres modstand bygger på flere synspunkter. Vi er bekymrede over den boligsociale skævhed i forslaget. Der vil blive færre

boliger til rådighed for boligsociale opgaver, og i dag er boligsociale opgaver jo ikke kun lidt tilfældige husvildeproblemer. Boligsociale opgaver i dag er de problemer, der opstår ved f.eks. skilsmisser og dødsfald, og her er der et akut behov i alle kommuner, også de velstillede kommuner, for at kunne anvise boliger. I den forbindelse vil jeg gerne henvise til, at ikke mindst borgmesteren i Hørsholm har gjort sig stærkt til talsmand for, at man ikke underminerer bestanden af boliger, som står åben for kommunens anvisningsret, for en udhuling af bestanden vil på sigt have skæve boligsociale virkninger.

Kl. 17.20

Det er jo kun en forsøgsordning, siger man. Javel, men det gør sådan set ikke problemstillingen mindre akut. Hvis den fortsætter, vil den uundgåelige konsekvens være, at der står færre boliger til rådighed for folk med boligsociale problemer.

Dernæst synes jeg, at den diskussion, vi havde for lidt siden om Gellerupparken, og som blev rejst på foranledning af hr. Keld Albrechtsen, i og for sig rammer ved siden af skiven. Det er jo helt indlysende, at de steder, hvor salget af almenyttige boliger er interessant, er i de mest attraktive kvarterer, og derfor er det svært for mig at se, at dette forslag i sig selv kommer til at yde noget virkeligt bidrag til at løse nogen ghetto problemer ved at skabe en mere blandet boligmasse. Det vil være de attraktive almene boliger i København, Århus og nogle af de københavnske omegnskommuner, som vil være de første til at blive solgt. Det er også her, der er høje priser at hente, og boligerne skal jo sælges til markedspris, så derfor tror jeg, vi vil komme til at se, at det er i de områder, de almene boliger bliver købt og solgt, og det vil efter min mening ikke være nogen fordel.

Et andet problem er de planlægningsmæssige problemer. Især Københavns Kommune gjorde opmærksom på de planlægningsmæssige problemer, der kan opstå for kommunen netop på grund af forslaget, og jeg synes, det var en overbevisende redegørelse – ikke bare en propagandistisk eller ideologisk redegørelse, men en praktisk redegørelse for, hvad forslaget kunne betyde for storbyen.

Endelig finder jeg, at forslaget er et bureaukratisk monster, og det er måske det mest opmuntrende ved det hele, for jeg er overbevist om, at det vil tage meget lang tid at løbe denne monsterordning i gang, og at det vil tage lang tid, før man kan få den til at fungere. Er der no-